

TILSKIPUN RÁÐSINS

frá 25. júní 1987

til viðbótar I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra

(87/403/EBE)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 100. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

Í tilskipun 70/156/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 87/358/EBE ⁽⁴⁾, er mælt fyrir um flokkun vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra í athugasemdum við I. viðauka.

Nauðsynlegt er nú að skilgreina torfærutæki í bandalaginu einkum til þess að unnt verði að beita tilskipun 84/424/EBE ⁽⁵⁾, en 1. gr. hennar kveður á um undanþágu fyrir þessi ökutæki, og öðrum tilskipunum um vélknúin ökutæki þar sem þörf gæti verið fyrir slíkri skilgreiningu.

Eins og stendur gilda mismunandi skilgreiningar á torfærutækjum í aðildarríkjunum og til þess að koma í veg fyrir viðskiptahindranir innan bandalagsins er nauðsynlegt að til sé sameiginleg skilgreining er fellur að alþjóðlegum flokkum þeim sem greint er frá í athugasemdunum í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Aukið er við I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE í samræmi við tilskipun þessa.

2. gr.

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. október 1988.

Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

3. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 25. júní 1987.

Fyrir hönd ráðsins,

H. DE CROO

forseti.⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. C 108, 23. 4. 1987, bls. 9.⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. C 190, 20. 7. 1987.⁽³⁾ Stjttíð. EB nr. L 42, 23. 2. 1970, bls. 1.⁽⁴⁾ Stjttíð. EB nr. L 192, 11. 7. 1987, bls. 51.⁽⁵⁾ Stjttíð. EB nr. L 238, 6. 9. 1984, bls. 31.

VIÐAUKI

Eftirfarandi bætist við athugasemdir við I. viðauka á eftir (b):

- „4. Ökutæki í ofangreindum M- og N-flokkum teljast torfærutæki samkvæmt þeim skilyrðum um hleðslu og eftirlit sem sett eru í lið 4.4 og á grundvelli skilgreininga og teikninga í lið 4.5.
- 4.1. Ökutæki í N₁-flokki með hámarksþyngd 2 tonn eða minna og vélknúin ökutæki í M₁-flokki teljast torfærutæki ef þau hafa:
- að minnsta kosti einn framás og einn afturás sem hannaðir eru til að vera knúnir samtímis, að meðtöldum ökutækjum þar sem hægt er að aftengja drif annars ássins,
  - að minnsta kosti einn lás á mismunadrifinu eða búnað sem hefur svipuð áhrif og geta komist upp 30% halla og er þá miðað við eitt ökutæki.
- Þar að auki verða þau að uppfylla að minnsta kosti fimm af sex eftirfarandi skilyrðum:
- fríhorn að framan er að minnsta kosti 25°,
  - fríhorn að aftan er að minnsta kosti 20°,
  - sneiðingshorn er að minnsta kosti 20°,
  - hæð framáss yfir akbrautinni er að minnsta kosti 180 mm,
  - hæð afturáss yfir akbrautinni er að minnsta kosti 180 mm,
  - hæð yfir akbrautinni milli ásanna er að minnsta kosti 200 mm.
- 4.2. Ökutæki í N₁-flokki með hámarksþyngd meiri en 2 tonn eða í N₂-, M₂- eða M₃-flokki með hámarksþyngd 12 tonn eða minna teljast torfærutæki ef þau eru annaðhvort með drif á öllum hjólum, að meðtöldum ökutækjum þar sem hægt er að aftengja drif annars ássins, eða þau uppfylla eftirfarandi þrjú skilyrði:
- að minnsta kosti einn framás og einn afturás eru hannaðir til að vera knúnir samtímis, að meðtöldum ökutækjum þar sem hægt er að aftengja drif annars ássins,
  - að minnsta kosti einn lás er á mismunadrifinu eða búnaður sem hefur svipuð áhrif,
  - þau geta komist upp 25% halla og er þá miðað við eitt ökutæki.
- 4.3. Ökutæki í M₁-flokki með hámarksþyngd meiri en 12 tonn eða í N₁-flokki teljast torfærutæki ef þau eru annaðhvort með drif á öllum hjólum, að meðtöldum ökutækjum þar sem hægt er að aftengja drif annars ássins, eða þau uppfylla eftirfarandi skilyrði:
- drif er á að minnsta kosti 50% hjóllanna,
  - að minnsta kosti einn lás er á mismunadrifinu eða búnaður sem hefur svipuð áhrif,
  - þau geta komist upp 25% halla og er þá miðað við eitt ökutæki,
  - þau uppfylla að minnsta kosti fjögur af sex eftirfarandi skilyrðum:
    - fríhorn að framan er að minnsta kosti 25°,
    - fríhorn að aftan er að minnsta kosti 25°,
    - sneiðingshorn er að minnsta kosti 25°,
    - hæð framáss yfir akbrautinni er að minnsta kosti 250 mm,
    - hæð afturáss yfir akbrautinni er að minnsta kosti 300 mm,
    - hæð yfir akbrautinni milli ásanna er að minnsta kosti 250 mm.

4.4. Hleðsla og eftirlit

- 4.4.1. Ökutæki í N₁-flokki með hámarksþyngd 2 tonn eða minna og ökutæki í M₁-flokki skulu vera búin til aksturs, það er með kælivökva, smurningsolíum, eldsneyti, verkfærum, varahjólí og bílstjóra sem talinn er vega að meðaltali 75 kg.
- 4.4.2. Ökutæki önnur en þau sem um getur í 4.4.1. skulu hlaðin hámarkshleðslu þeirri sem mælt er fyrir um í tækniforskrift framleiðandans.
- 4.4.3. Með einföldum útreikningi er gengið úr skugga um hvort ökutækið kemst upp tilskilinn halla (25% og 30%). Í undantekningartilvikum getur þó tækniþjónustan farið fram á að ökutæki af tiltekinni gerð verði prófað í reynd.
- 4.4.4. Ekkert tillit er tekið til varnarbúnaðar sem hangir niður frá ökutækinu þegar fríhorn og sneiðingshorn eru mæld.

4.5. Skilgreiningar og teikningar af fríhornum að framan og aftan, sneiðingshorni og hæð yfir akbraut.

- 4.5.1. „Fríhorn að framan“ er stærsta horn milli yfirborðs lárétts vegar og plans sem er snertill við framhjólín og snertir ökutækið að neðanverðu framan við framhjól þegar ökutækið er hlaðið og í kyrrstöðu, þannig að enginn hlutur á ökutækinu fyrir framan framásinn skagar fram fyrir þennan flöt og enginn stífur hlutur á ökutækinu, nema e.t.v. fótstíg, nær niður fyrir flötinn.
- 4.5.2. „Fríhorn að aftan“ er stærsta horn milli yfirborðs lárétts vegar og plans sem er snertill við afturhjólín og snertir ökutækið að neðanverðu fyrir aftan afturhjól þegar ökutækið er hlaðið og í kyrrstöðu, þannig að ekkert á ökutækinu fyrir aftan afturásinn skagar fram fyrir þennan flöt og enginn stífur hluti á ökutækinu nær niður fyrir flötinn.
- 4.5.3. „Sneiðingshorn“ er minnsta hvasst horn milli tveggja plana, sem dregin eru hornrétt á lóðréttan þverskurð um ökutækið langsum og eru snertlar við fram- og afturhjól við láréttan veg og snerta lágsta punkt ökutækisins þegar ökutæki er hlaðið og í kyrrstöðu. Þetta horn ákvarðar hver er mestur bratti sem ökutækið kemst.

- 4.5.4. „Hæð yfir akbraut milli ásanna“ er minnsta fjarlægð milli yfirborðs vegar og lægsta fastapunkts á ökutæki. Ökutæki með marga afturása teljast hafa einn afturás.

„Hæð yfir akbraut undir öðrum ási“ er fjarlægðin frá hæsta punkti á boga sem teiknaður er í gegnum miðju hjólspors frá hjólunum á öðrum ási (innri hjólin ef um tvöföld hjól er að ræða) og nær að neðsta fastapunkti ökutækis milli hjólanna. Enginn stífur hluti ökutækisins má ná niður fyrir skyggða svæðið á teikningunni. Þegar við á skal gefa upplýsingar um hæð nokkurra ása yfir akbraut í samræmi við uppröðun þeirra, t.d. 280/250/250.

“

_____